

Conte per a no dormir II

Ramón Boira

En el passat Tossal Gros vaig escriure sobre el debat a l'ajuntament per l'eixida o no de Les Coves dels xiquets de l'escola.

Vaig interpretar tot allò negatiu que les forces polítiques del poble han fet pel cas, i que és un dels motius pels quals els xiquets ixen de Coves per anar a l'escola.

Jo no puc creure que unes persones que es presenten voluntàriament per a representar i liderar el poble vulguen llevar-se les palles de damunt d'una decisió tan important, com es dedueix del debat del ple.

Han d'haver-hi motius no dits, que s'han de fer públics, al menys una xicoteta explicació de bona intenció per les decisions preses, per molt equivocades que, pocs o molts, les puguem considerar. El resultat és francament desastrós, vergonyós i ha enfrontat els veïns, i en aquest cas els polítics responsables, no poden tirar-se les culpes d'uns als altres per tal de guanyar un grapat de vots d'una cosa que no havia d'haver passat.

Més bé tindrien d'anar junts per rectificar el millor que es puga els errors fets. Ningú no va atrevir-se a dir que el partit és més que el poble.

Als pares dels xiquets que en aquests moments els toca eixir del poble per a seguir els estudis els toque viure uns moments i prendre unes decisions excepcionals que no són únicament per als seus fills, són també per als futurs xiquets del poble, per la qual cosa tot covarxí/na té que recolzar-los i el primer covarxí/na és

l'alcalde/ssa i els segons tots els que es presenten per a eixir com a regidors, i a aquests cal recordar-los que no val únicament la votació dels pares, ni una declaració d'intencions dels polítics locals.

Estem en temps electoral, temps en què els polítics fan moltes promeses, és, doncs, el moment dels compromisos, no sols dels polítics locals, també dels que es presenten per a governar l'autonomia. Als elegits en especial als locals, cal dir-los que, en les actuals circumstàncies, l'èxit és del poble, en especial dels pares, el fracàs dels elegits per a governar el poble, els polítics.

Una cosa que és difícil de comprendre és que malgrat tots els avançaments tecnològics es va haver de traure els xiquets del poble per a estudiar. Quan Coves ha segut per tradició el poble que el batxiller s'ha tret per lliure sense eixir del poble més que per als exàmens.

Si en estudis més elevats cal eixir del poble, per què no directe a Castelló a on hi ha preuniversitari, formació professional i universitat, i en un bus directe poden anar tots a estudiar, possiblement en menys temps de l'empleat ara per anar a la Vall d'Alba.

Quan açò es publique possiblement hagen passat les suficients coses que ho facen no estar al dia, però com açò que dic és que s'han de mullar i molt els polítics, si ja ho han fet me n'alegre i sinó el conte té tota la validesa.

No a la guerra, no a las guerras

Ramón Boira

Quiero unirme desde aquí a los millones de ciudadanos del mundo que se han manifestado en contra de la guerra. Mi pancarta dice no a las guerras, pues siendo la del Iraq horrorosa, desproporcionada; provocada por el fracaso de la diplomacia a su más alto nivel y por el desequilibrio militar existente hoy en el mundo.

Nosotros, los españoles, somos capaces por la paz y la liberalización de pueblos lejanos de romper el espíritu constitucional y democrático, comprometer nuestra paz y convivencia pacífica.

Una paz tan imperfecta que crea miseria, hambre, muerte y que es una guerra no bélica.

Por esto digo no a las guerras.